

Véronique Cauchy
Manola Caprini

BUNELE MANIERE
POVESTITE ȘI EXPLICATE
PE ÎNȚELESUL COPIILOR

Traducere din limba franceză
de Diana Morărașu

Editura Paralela 45

CUPRINS

Ce sunt bunele maniere?	3
La ce folosesc bunele maniere?	3
Bunele maniere de-a lungul timpului	4
Bunele maniere în lume	5
Formule de politețe	
Să spunem bună ziua / la revedere	7
Să folosim formula magică!	8
Să știm să mulțumim	9
Să ne cerem scuze	10
Cum să răspundem unei scuze sau unei mulțumiri	11
Viața cotidiană	
Importanța igienei	12
Curățenia toaletelor.....	13
Arta de a face ordine și de a organiza	14
Economisirea energiei	15
Sortarea selectivă	16
Folosirea civilizată a picioarelor.....	17
Relațiile cu ceilalți	
Sărutările și obiceiurile	18
Punctualitatea.....	19
Arta de a ne îmbrăca.....	20
Importanța unei atitudini corecte	21
Gândiți-vă să vă oferiți ajutorul.....	22
Respectați lucrurile celorlalți!	23
Cum să folosim corect telefonul	24
Întrebuițarea civilizată a căștilor	25
Arta conversației	
Tu sau dumneavoastră?	26
Preferabil ar fi să vorbim corect	27
Să știm să răspundem în toate circumstanțele	28
Să ne pese de ceilalți	29
Să respectăm viața privată a celorlalți	30
Să evităm să ne lamentăm fără motiv.....	31
Să știm să ascultăm	32
La masă	
Cum să punem masa	33
Să folosim corect scaunul	34
Cum să ne comportăm la masă.....	35
Arta de a mânca corect	36
La școală	
Să ne ascultăm dascălii	37
Să respectăm regulile	38
Să încercăm să fim buni colegi	39
Să fim atenți la comportamentul nostru.....	40
Mijloacele de transport și locurile publice	
Să respectăm mediul înconjurător	41
Să ne respectăm semenii.....	42
Să ne așteptăm rândul.....	43
Să cedăm locul.....	44
Să folosim civilizat scările rulante	45
Să ținem ușa pentru ceilalți	46
Animalul nostru de companie	47

■ Ce sunt bunele maniere?

Bunele maniere sunt un ansamblu de reguli precise care ne explică ce comportament trebuie să adoptăm în diversele situații ale vieții publice sau private.

■ La ce folosesc bunele maniere?

Bunele maniere ne călăuzesc viața socială. Ele permit oamenilor să se integreze bine într-un grup, să facă ordine în rândul indivizilor și să prevină conflictele.

Pe scurt, bunele maniere sunt cheia magică pentru a trăi în armonie unii cu ceilalți!

| Bunele maniere de-a lungul timpului

Dintotdeauna oamenii au încercat să trăiască în comunitate. Pentru a reuși, respectul și civilitatea sunt valori indispensabile care se transmit copiilor și evoluează de-a lungul veacurilor în funcție de mode, uzanțe și de regulile bune-cuviințe.

Eticheta întrebuițată la curtea regilor Franței a contribuit direct la apariția bunelor maniere. De pildă, în secolul al XV-lea se recomanda „să nu se mai roadă oasele, ci să fie aruncate sub masă, dar fără a lovi pe cineva“. Încercați să nu vă distrați făcând asta în ziua de azi, acasă!

Mai târziu, în secolul al XVI-lea, era o obișnuință să se considere că „este necesar ca un copil să învețe încă de la vârsta de cinci, șase ani să jupoaie o căprioară, o potârniche, un iepure și altele asemenea“. Puteți răsufla ușurați, nu asta intenționăm să vă învățăm în această carte!

Cel mai adesea, Parisul a dat tonul în materie de ceea ce se cuvenea să faci și ce nu, căci capitala dădea ora exactă în modă, uzanțe, dar și conflicte, ca în epoca revoluționară de la sfârșitul secolului al XVIII-lea.

Pe vremea regilor, bunele maniere se învățau numai în mediile privilegiate. După Revoluția Franceză, ele s-au democratizat: aceleași reguli de politețe se aplicau tuturor cetățenilor, indiferent de mediul din care proveneau.

| Bunele maniere în lume

Există o geografie a bunelor maniere. Ea este rezultatul contextului istoric, căci de-a lungul secolelor țările au suferit influența vecinilor lor, fără a renunța totuși la propriile tradiții. Așadar, fiecare cu setul ei de reguli ale buneicuviințe.

În Franța, nimănuui nu i-ar trece prin minte să-și scoată încălțărilor înainte de a călca pragul unei case, în vreme ce în Japonia ar fi nepolitic să n-o facă.

În Rusia, oamenii se sărută pe gură în chip de salut; în Egipt, pe frunte; iar în Polinezia, își freacă nasurile și frunțile.

În Germania, n-am fi văzuți cu ochi buni dacă am întârzia la o întâlnire, în vreme ce în America Latină e de bonton să nu fim punctuali.

În China, când suntem invitați la cineva, nu se cade să aducem flori, care sunt un simbol al doliului.

În Statele Unite e de preferat să ne anunțăm vizita în avans, nu să apărem pe nepusă masă la ușa cuiva.

În timpul prânzului sau cinei, francezii vor să vadă mâinile pe masă, în timp ce englezii preferă să le țină în poală. În Quebec, unde se simte și influența franceză, și cea engleză, nu se știe niciodată cum se cade să procedăm!

În Magreb¹, e posibil să trebuiască să mâncăm la un moment dat cu mâna. În cazul acesta, e recomandat să folosim mâna dreaptă, stânga fiind considerată impură.

¹ Cele trei țări nord-africane Tunisia, Algeria și Maroc. (N. red.)

În Asia, este văzut cu ochi buni să râgâi la finalul mesei, semn că mâncarea a fost apreciată.

În unele țări arabe, nu e politicos să punem întrebări unui musafir și nici să ne uităm la el în timp ce mănâncă.

Senegalezii își beau ceaiul făcând gargară. E un semn de respect între comeseeni.

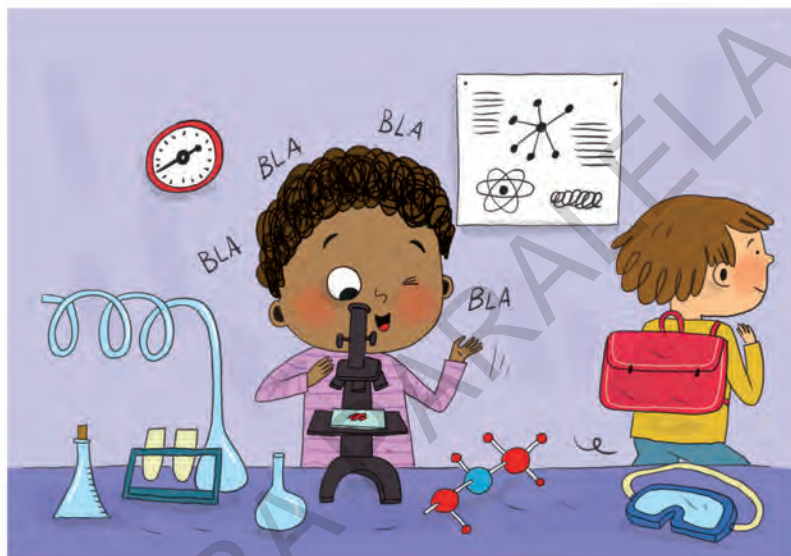
În Coreea de Sud, se evită scrierea numelui persoanelor cu roșu pentru că acest fapt e sinonim cu decesul.

Bulgarii dau din cap de la dreapta la stânga în semn de „da“ și de sus în jos, în semn de „nu“.

În Grecia, o mână cu degetele răsfricate, ridicată în semn de salut, este considerată un blestem, fiind una dintre cele mai teribile injurii pe care le putem adresa cuiva.

În Turcia, oamenii nu își suflă nasul în public, preferând să se izoleze în toaletă.

SĂ SPUNEM BUNĂ ZIUA / LA REVEDERE

„Bună ziua“ se folosește pentru stabilirea contactului. Este o formulă utilizată în interacțiunea cu o persoană în carne și oase aflată în fața ta, dar și la telefon sau într-o scrisoare. Pentru a marca încheierea schimbului de cuvinte spunem „la revedere“. „Bună seara“ se poate spune când ne întâlnim sau când ne despărțim de o persoană și se folosește mai ales spre sfârșitul zilei.

Mama ta tocmai s-a întors de la serviciu și se îngrijorează că nu îi răspunzi la salut, crezând că nu te-ai întors încă de la școală, când de fapt tu ești prea ocupat să te joci pe consolă... Aplecat deasupra microscopului, vorbești în continuare cu prietenul tău, fără să-ți dai seama că acesta a ieșit din încăpere: evident, nu ți-a spus la revedere!

SĂ FOLOSIM FORMULA MAGICĂ!

Dacă dorim să fim ascultați când cerem să ni se facă o favoare sau un serviciu, există o formulă magică: „Vă rog!”

Mămicile sunt întotdeauna foarte ocupate, dar, minune!, ele găsesc întotdeauna timp când li se flutură pe sub nas un „te rog”. „Te rog, mami, poți să-mi coși nasturele, să-mi calci pantalonii, să-mi faci paste cu jambon?” Gata, s-a rezolvat! Nu ajungi la raftul pe care este așezată revista ta preferată? Vânzătorul te poate ajuta. E suficient să i-o ceri, fără a uita să adaugi „vă rog”...

